

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4439/2019
07.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Драгане Маринковић, Звездане Лутовац, Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Динић-Јотић, адвокат из ..., против тужене ББ, ..., коју заступа пуномоћник др. Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 8869/2018 од 12.04.2019. године, у седници већа одржаној 07.02.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 8869/2018 од 12.04.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 8869/2018 од 12.04.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 3347/2017 од 14.12.2017. године, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је утврђено да је апсолутно ништава и да не производи правно дејство одредба 3.5 Обавезних елемената уговора бр. ..., закљученог дана 01.07.2016. године, између тужиле и тужене, у делу којим је одређено да „на терет корисника кредита пада плаћање накнаде банци, која је фиксна и плаћа се једнократно у износу од 530,00 динара“. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана тужена, да исплати износ од 530,00 динара, са законском затезном каматом почев од 30.06.2016. године, па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 23.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 8869/2018 од 12.04.2019. године, жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре

правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Правноснажном пресудом утврђено је да је апсолутно ништава и да не производи правно дејство одредба 3.5 Обавезних елемената уговора бр. ..., закљученог 01.07.2016. године, између тужиле и тужене, у делу којим је одређено да „на терет корисника кредита пада плаћање накнаде банци која је фиксна и плаћа се једнократно у износу од 530,00 динара“. О овом праву тужиле, судови су одлучили уз примену материјалног права, које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Сходно изнетом, Врховни касациони налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољене применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба са захтевом за утврђење ништавости уговора поднета је 14.06.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела је износ од 530,00 динара.

Према члану 468. став 1 и ставу 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС, на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда, ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају, ради о спору мале вредности, у којем је вредност побијаног дела испод наведеног законског лимита, ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић